

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Als een kind twee voogden heeft, is in wezen een gezamenlijke beslissing vereist over aangelegenheden die betrekking hebben op de persoonlijke zaken van het kind, met inbegrip van korte reizen naar het buitenland als een permanente verhuizing. Als het kind echter bij een van de twee voogden woont, zal de ouder bij wie het kind woont, worden beschouwd als degene die het recht heeft om te besluiten waar het kind in zijn of haar vrije tijd woont, met inbegrip van korte reizen naar het buitenland, zolang dit geen inbreuk maakt op enig recht van het kind om contact te hebben met de andere voogd.

Een ouder die de enige voogd is, heeft het recht om het kind mee te nemen op reizen naar het buitenland of om samen met het kind permanent naar het buitenland te verhuizen zonder dat daarvoor de toestemming van de andere ouder nodig is. Als het kind recht heeft op contact met de andere ouder, moet daarmee rekening worden gehouden door de ouder die de voogd van het kind is. De andere ouder, waarmee het kind recht op contact heeft, kan verzoeken om de tenuitvoerlegging van de contactbeslissing in het nieuwe land van verblijf van het kind indien dit mogelijk is volgens de regels van dit nieuwe land van verblijf. Deze andere ouder kan ook een verzoek tot toegang op grond van het Verdrag van Den Haag van 1980 indienen indien dat verdrag van toepassing is in het nieuwe land van verblijf van het kind. Als een ouder die de enige voogd is zich niet houdt aan een toegangsbeslissing en derhalve niet voorziet in de behoefte van het kind aan een nauw, goed contact met beide ouders, heeft dit doorgaans effect op de wijze waarop de Zweedse rechtbank de voogdijkwestie in geval van een rechtsgeschil zal beoordelen. De ouders hebben derhalve een gezamenlijke verantwoordelijkheid voor een goed werkende toegangsregeling.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Zoals blijkt uit het antwoord op vraag 1, kunnen ouders die allebei voogd zijn gezamenlijke beslissingen nemen over aangelegenheden die het kind aangaan, waaronder een verblijf in het buitenland. Tevens volgt uit het antwoord op vraag 1 dat ook als slechts één van de ouders voogd is, er bepaalde situaties zijn waarin die voogd een kort of lang verblijf in het buitenland moet aanpassen aan het kind op basis van de afspraken over het recht van het kind op contact met de andere ouder. Het onwettig mee naar het buitenland nemen van een kind kan volgens het Zweedse recht een strafbaar feit vormen.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Wanneer een voogd samen met de andere ouder de gezamenlijke voogdij over het kind uitoefent, heeft die voogd in bepaalde situaties de mogelijkheid om een beslissing met betrekking tot de voogdij over het kind alleen te nemen. Deze mogelijkheid is afhankelijk van de vraag of de andere voogd door afwezigheid, ziekte of om een andere reden wordt verhinderd om beslissingen te nemen die niet zonder problemen kunnen worden uitgesteld. Ook kunnen beslissingen die van cruciaal belang zijn voor de toekomst van het kind niet op deze wijze worden genomen, tenzij dit vereist is in het beste belang van het kind. Daarnaast heeft de commissie voor sociaal welzijn van de lokale autoriteiten de mogelijkheid om beslissingen over psychiatrische of psychologische behandelingen te nemen, ook als slechts één van de voogden daarmee instemt, indien dit noodzakelijk is in het beste belang van het kind.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Voor een ouder die de enige voogd is, gelden dezelfde bepalingen. Als het kind bij slechts één van de twee voogden woont, zal de ouder bij wie het kind woont, worden beschouwd als degene die het recht heeft om te beslissen waar het kind in zijn of haar vrije tijd woont, met inbegrip van korte reizen naar het buitenland (zie ook het antwoord op vraag 1). Een voogd die samen met de andere ouder de gezamenlijke voogdij over het kind uitoefent kan, na een daartoe strekkende beslissing van de commissie voor sociaal welzijn van de lokale autoriteiten, het kind ook mee naar het buitenland nemen voor een psychiatrische of psychologische behandeling zonder dat daarvoor de toestemming van de andere ouder nodig is (zie het antwoord op vraag 3).

Laatste update: 05/07/2017

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJV-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJV en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Sommige pagina's van deze website worden aangeleverd door de EU-landen. Momenteel doen zij het nodige om die pagina's aan te passen aan de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie. Mocht bepaalde informatie nog niet het vertrek van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie weerspiegelen, dan is dit onbedoeld en zal dit worden gecorrigeerd.